

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 297

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δρχμαὶ νέμει 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς δόδου Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 21 Ὀκτωβρίου 1884.

Ἡ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν μεταβὰς ἐσχάτως εἰς τὴν ἰδιαιτέρην του πατρίδα Ζάκυνθον, ἠγόρευσε ἐνώπιον τῶν συμπατριωτῶν του περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως. Τὸν λόγον τῷ ἀξιοτίμῳ ὑπουργῷ κατορθώσας νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰ στενογραφημένα πρακτικὰ αὐτηκόου μάρτυρος, ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεῖει σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του.

Τζόγιέ μου.

Ἦρθα, μουρές, νὰ σὰς δῶ γιατί πολὺ σὰς ἐπεθύμησα. Ἡμῶν σκασμένος γιατί μοῦχαν βγάλει τὴν πίστι ἀνάποδα ἐκεῖνοι ἐκεῖ πέρα οἱ ἀντίχριστοι, οἱ χαναναῖοι τῆς Ἀθήνας. Κάθε μέρα καὶ διχθήλεις... κάθε μέρα καὶ δὸς του με τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ξέρετε δὲ τί μοῦ ἐκάμανε καὶ τῆ προάλλαις!.. Τὴν ἡμέρα ποῦ δεχθήκαμε τὸ βασιλέα, καλὴ του ὥρα... Ἦθουσα, γιαμὰ, καμμιὰ εἰκοσαρία βαγαπόντιδες καὶ τόμου με ἀπεικάρησαν μέσα στὴ καρότσα, ἀρχίνησαν οὔλοι τὰ γιοῦχα. Μουρὲ νὰ μὴ βρεθοῦνε ἐκεῖ τέσσαρα παιδιά τοῦ Ἀμμου γιὰ νὰ ἰδοῦν οἱ ἰνφάμιδες!.. Εἶχα μουρὲ τζόγιέ μου, κοντὰ τ' ἀνιψιδιά μου... μὰ ἐκεῖνα δὲν ξέρου ἀπὸ ἄρματα, γιατί ἀπόστα δὲν τ' ἄφρα νὰ πάνε στὸ στρατιωτικὸ. Εἶχε καὶ τὸ γκουβέρνο παλληκάρια ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα, μὰ ἦτουμε μακρὰ. Ἐβγάλαμε κατὶ παιδιά γερὰ δικὰ μας μέσα ἀπὸ τῆ φυλακαῖς... καὶ ἦτουμε γιαμὰ μὲ τῆ ματσούκαις... Μουρὲ καλὰ ποῦ τὸ θυμήθηκα!.. σὰς ἀβδιζάρω πῶς ὄντες θέλετε νὰ κάμετε τίποτε, ἐλάτε στὴ Ἀθήνα νὰ τὸ κάμετε, γιὰ νὰ σὰς βάνουμε σ' ἐκεῖνη τῆ φυλακῆ καὶ νὰ σὰς ἔχωμε σὲ κάθε κάζο στὴ χρεῖα μας. Μίαν ἄλλη φορά ἐπῆγα στὸν ἅγιο Διονύσιο νὰ προσκυνήσω, ὄχι γιαμὰ στὸν ἐδικὸ μας ἅγιο, μεγάλη ἡ χάρι του! σ' ἕνα ἄλλον ἅγιον δεύτερης ποιότητος ποῦ ἔχουν οἱ Ἀθηναῖοι—Ἐλληνας ἅγιος, ποῦ στάθηκε καὶ κριτῆς τὸν παλαιὸ καιρὸ, στὸ πρῶμο κονσίλιο. Ἐκεῖ πάλι τὰ μυρίστηκαν καὶ ἤλθαν κατὶ ἀσασίνοι, ποῦ ἂν δὲν ἤθελε φύγω, θὰ μοῦ ἐπετοῦσαν στὰ μοῦτρα πλεζονιῆς καὶ πομιντόρα! Ὅριστε μουρὲ μάτια μου κατάστασι!.. Μὲ εἶδε ὁ βασιλέας ποῦ εἶχα ντελίριο— Ἀφέντη, σὶδρ Ντάντο, μοῦ λέει, τί ἔχεις;— τὸ ξέρετε ἐσεῖς πῶς ὁ βασιλέας πέφτει μέσα στὴ φωτιά γιὰ πινομή μου.— Ἀφρσέ με, Μεγαλειότατε, νὰ χαρῆς τῆ φαμίλια σου. Ἐκατάλαβε ὁ βασιλέας πῶς ἦμουνα ντισπεράδος.— Νὰ σοῦ πῶ, μοῦ λέει, σὶδρ Ντάντο, δὲν κοπιάζεις στὸ Τζάντε γιὰ καμπόσας ἡμέραις ποῦ ἔχω καὶ μερικαῖς παραγγελίας νὰ σοῦ δώσω.— Ναικαε, Μεγαλειότατε! καλὰ ὀρίζεις, πᾶν τί παραγγελίας ἔχεις;

— Μὰ... ξέρεις ἀπὸ τὴν ἄλλη φορά καμπόσα φιλιὰ γιὰ τὰ παιδία.— Μοῦ εἶπε πῶς θὰ μοῦ τὰ στείλῃ στὸ βαπόρι μὰ τὴν ἄλλη μέρα ἔγεινε μία ἐκρηξί στὴν Ἀθήνα κ' ἐξαφνίστηκε ὁ βασιλέας καὶ τὸ ἐλησμόνησε.

Θὰ μοῦ πῆτε, γιαμὰ—Τί γίνεται τώρα τὸ γκουβέρνο τῆς Ἀθήνας ὅπου λείπει τὸ ξιφτερί τῆς Ζάκυνθος; Ἀφρσα, μουρὲ παιδία, στὸ πόστο μου ἐκεῖ στὸ ὑπουργεῖο ἕνα λεβέντη ἀξετίμωτο, ψηλὸν σὰν τὸ καμπαναρεῖο τῶν ἁγίων Πάντων. Καζάζη τὸν λένε καὶ εἶνε πολὺ καπάτσος ἄνθρωπος. Ἐμέτρησε, μουρὲ τζόγιέ μου, οὐλοὺς τοῦ κάτοικους τῆς Ἀθήνας, μὲ τὰ νοῦμερα, καὶ δὲν τοῦ ἔφυγε κανεὶς, οὔτ' ἐκεῖνος ὁ Κοραῆς ποῦ τὸν ἔχουν καθισμένον ἀπ' ὄξω ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἀμὰ στὰ φραντζέζικα γιαμὰ δὲν τοῦ βγαίνει κανεὶς μπροστά!.. μπουρὲ μουρὲ νὰ σὰς βάλῃ στεφάνια στὸν ὕπνο σας χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε. Κ' ἐκεῖνος ὁ Χαρίλαος!.. τί ἀφεντάθρωπος! Ἐκαμε, μουρὲς, μαζί μ' ἐκεῖνο τὸ σοπραφίνο τὸ Δεμάθα ἕνα δασμολόγιο, ποῦ μὰ τὸν ἅγιο καὶ μὰ τὴν ζωὴ τῶν ἀνιψιδιῶν μου θὰ γλυτρώσῃ ὄλον τὸν ἑλληνισμόν. Γιαμὰ, μὴν ἀκοῦτε τί σὰς λένε ἐκεῖνα τὰ μπαίγνια, τὰ ρεντίκολα οἱ λιουραῖοι. Καὶ γιὰ μένα τὸν ἴδιο πόσα δὲν λένε; Μοῦ λένε πῶς ὄλο σὲ βρωμεραῖς δουλειαῖς ἀνακατώνωμαι μάλιττα, τσερταμέντε! μὰ μπουρὲ νὰ κάμη ἄλλῶς ἕνας ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν; Τὰ ἐσωτερικά, μουρὲ παιδία, εἶνε σὰν νὰ εἶποῦμε ὁ πατσᾶς τοῦ γκουβέρνου γίνεται ποτὲ ὁ πατσᾶς νὰ εἶνε καθρὸς; Τὸ γιλέκο ποῦ εἶνε ἐξωτερικὸ μπουρὲ νὰ εἶνε καθρὸ ἀμὰ, γιαμὰ, τὸ ποκάμισο ποῦ εἶνε ἐσωτερικὸ δὲν μπουρὲ παρὰ νὰ εἶνε ἀκάθαρτο. Καὶ ὡστόσο τοῦ ἔβαλα ἐφέτο κάθαρσι σὲ ὅλα τὰ μέρη καὶ τοὺς ἔκαμα Λαζαρέτα κ' ἔβαλα σὲ ἱμπιέγο ὡς καὶ τὸ καῦμένο τὸ Χρίστο τὸν Ἀράπη ἀπὸ συμπάθεια, γιατί καὶ αὐτὸς ὁ κακόσορτος εἶνε πάντα λερωμένος. Μὰ ὄγεσκε!.. δὲν μένου φχαριστημένοι μὲ τὴν κάθαρσιν!.. θέλου καὶ ἄρσι! Μουρὲ παιδία, τοὺς λέγω, ἄσιτε ἄρθη τὸ ἄρτσι-βοῦρτσι, νὰ κάμουμε τὴν ἄρσι, ποῦ εἶνε καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς. Ὅγεσκε!.. θέλου τὴν ἄρσι τώρα, ἦγου νὰ δίδουν τὸ τάλλαρο καὶ νὰ πέρνου πενήντα δεκάρας. Μουρὲ τί ἱμπετσιλιδες!..

Καὶ νὰ ἰδῆτε, μουρὲ τζόγιέ μου, τὰ θωρακωτὰ ποῦ ἔφερε ὁ Χαρίλαος!.. Ἐφερε τὴν Κίρσα, τὴν Τσίχλα καὶ τὸ Τρυποκάρυδο. Τώρα ἐπαράγγειλε νὰ ἔλθῃ τὸ Κουνοῦπι καὶ ἡ Ἀλογομυῖγα. Εἶνε μουρὲ μάτια μου τὸ καθένα ἀπὸ δῶ ὅσο μὲ τῆ Γλαρέντσα. Μὰ τὰ ἐβαφτίσαμε ἐτσι γιὰ πολιτικὸν λόγου, γιατί εἶπαμε στὴν Τουρκιὰ ποῦ μᾶς ἐζήτησε ἐξηγήσεις, πῶς κάνομε τάχα πτηνοτροφεῖον καὶ ὄχι θωρακωτὰ. Μουρὲ εἶνε γερὸ κεφάλι ἐκεῖνος ὁ Χαρίλαος! Ἐκαμε τώρα ὕστερα μία συνθήκη ἐμ-

πορική, ἴγουν τοῦ κομμέρτσιου μὲ τὴν Γερμανία, ποῦ θὰ πωλήτε τὴ σταφίδα σας γιὰ χρυσάφι, γιατί ἐκεῖ τώρα ἄρχισαν νὰ φτιάχνουν Χριστόφωμα καὶ κουλούριες καὶ βάζουν μπόλικη σταφίδα. "Ὅλα τὰ σιδερικά πάλι, τὰ λουκέτα, ταῖς ἀλυσίδες γιὰ τοῦ σκυλοῦς, ταῖς παγίδες γιὰ τοὺς ποντικούς, θὰ τὰ γοράζετε γιὰ τὸ τίποτε καὶ θὰ εὐτυχῆσετε! Θὰ κάμη, σοῦ λένε μονοπώλιο τὸ πετρέλαιο! Ναισθε, θὰ κάμη' μὰ ξέρετε τὴν αἰτία; μουρὲ μᾶς ἔφαγαν τὰ ποντίκια μέσα στὸ Ταμετο, καὶ γιὰ νὰ τὰ καῖμε μὲ τὸ πετρέλαιο, ἔπρεπε κάθε τόσο τὸ γκουβέρνο νὰ τὸ γοράζη ἀπὸ τὸ μπακάλη μὲ τὸ καρτοῦσο!... Ἐβαλε φόρο στὸν καπνὸ καὶ στὸ τσιγαρό-χαρτο! Μουρὲ τί κάθεστε καὶ μᾶς χοντάρετε;.. Ποῖος ἀπὸ σᾶς, μουρὲς παιδία, γοράζει καπνὸ καὶ τσιγαρόχαρτο φορολογημένο ἀπὸ τὸ γκουβέρνο; (Ἄ πο τ ε ι ν ὀ μ ε ν ο ς π ρ ὸ ς τ ὸ ἄ κ ρ ο α τ ῆ ρ ι ο ν.) Γοράζεις, ἐσὺ μουρὲ Νιόνιο;.. ἐσὺ, μουρὲ Στάθη, ἐσὺ μουρὲ Στεφανῆ;..

Φωναὶ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου.— "Ὀρεσκε, ἀφέντη, ὀρεσκε!..

(Ἐξ α κο λ ο υ θ εῖ ὁ ρ ῆ τ ω ρ.) Τὸ βλέπετε, τζόγιες μου;... Ἄστε τους, μουρὲς, νὰ πᾶνε στὸ δίαλο τὰ ρεντίκολα καὶ πᾶμε, τώρα νὰ προσκυνήσωμε τὸν ἅγιο (σταυροκοπεῖται.)

Φωναὶ.— Ζήτω καὶ τοῦ ἀφεντός!!

Ὁ ρ ῆ τ ω ρ. Ναι, παιδία, ζήτω ἐμέ, μὰ ζήτω καὶ τοῦ Χαρίλαου. Ἐγὼ εἶμαι ἀφέντης δικός σας, μὰ εἶμαι καὶ δούλος ἐκεινοῦ! (Ζητωκραυγαί, κωδωνοκρουσαί, πυροτεχνήματα, πυροβολισμοί, ἀνθοδέσμη, φωταψίαι, μουσικὴ κλπ. κλπ.)

ANEMOMAZOMATA

Ἡ ἔναρξις τοῦ ἀθηναϊκοῦ χειμῶνος σημειοῦται συνήθως ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ὀκτωβρίου διὰ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν χελιδόνων καὶ τῆς ἀφίξεως τῶν βουλευτῶν. Ἀμφότερα τὰ φαινόμενα ταῦτα ἤρχισαν παρατηρούμενα ἤδη. Ἐπομένως οἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἐκδιδόμενοι καζαμίαι δύνανται νὰ προῖδωσιν ἀσφαλῶς προσεχῆ κηκοκαιρίαν.

***

Ἐπίρχει δὲ ἐρέτος ἰδίως περισσοτέρα ἢ ὅση φαίνεται σχέσις μεταξὺ τῶν δύο τούτων γεγονότων. Ἡ ἀναχώρησις τῶν χελιδόνων δὲν δύναται παρὰ νὰ ἔχη διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ἴσην σχέσιν πρὸς τὴν ἀφίξιν τῶν βουλευτῶν πολιτικὴν σημασίαν, ἀφοῦ οὕτως ἐξαφανίζονται οἱ ἐν τῷ αἰθέρι διὰ τοῦ χρώματός των σύμμαχοι αὐτοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ ἰπτάμενα κμῦρα σημεῖα τῶν καιρῶν.

***

Καὶ πάλιν ταῦτοχρόνως μὲ τὴν ἀφίξιν τῶν βουλευτῶν ἀναγγέλλεται ἢ ἀπὸ τούτου καιροῦ λεγομένη καὶ μόλις τώρα ἐπαληθεύουσα ἀφίξις τῶν εὐζωνικῶν καὶ ἄλλων τρυγμάτων. Εὐρίσκομεν πολὺ δικαιολογημένην τὴν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας πρόνοιαν ταύτην μετὰ τὰς σκηνάς, αἵτινες ἐσημείωσαν τὴν πάροδον τῆς περιουσίας συνόδου.

***

Σχετικῶς πρὸς τὰνωτέρω ἀναγγέλλει ἐπισήμως καὶ ἡ Ὀρα, ὅτι αἱ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐπισκευαὶ τελειοῦν πλέον ὀριστικῶς ὀσονούπω. Λέγονται δὲ εἶνε πολλαὶ καὶ ποικίλαι, μεταλλάσσουσαι ἀρκετὰ καὶ κχισιτώσχι εὐπρόσωπον ὀπωςδήποτε τὴν ἀβυσσαλέαν ὄψιν τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ αὐτοῦ τέρατος. Ὁ ἴδιος κ. Τρικούπης ἔδωκε σχέδια, διαταγὰς, παραγγεῖλιας, ἐπεσκέφθη καὶ εἶδεν ἐπανελημμένως τὰ γενόμενα, ἐφρόντισε νὰ τελεσθῆ ὅσων τὸ δυνατὸν καλλιτέρα ἢ ἐργασία καὶ ὤρισε πῶς νὰ διευθετηθῶν ὅλα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων περιέργων, ἅτινα διηγεῖται ἡ Ρωμαϊκὴ ἱστορία περὶ τοῦ Καλλιγούλα, μᾶς διδάσκει ὅτι ὁ ἀξιόλογος οὗτος μονάρχης κατέβαλλε πολλὴν προσοχὴν, ὅπως εἶνε πολυτελεῖς οἱ σταῦλοι, ἐν οἷς ἔμελλε νὰ ἐγκαταστήτῃ τοὺς ἵππους του..

***

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων ἰσχυρισμῶν τῶν ὑπερασπιζόντων τὴν

πολιτικὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶνε ὅτι καὶ ἂν ἀνυγκάζεται τώρα, ὅπως μένη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, νὰ διαπράττῃ παρανομίας καὶ νὰ προσεταιρίζηται τὰ χειρότερα στοιχεῖα, θὰ καθάρισθαι καὶ τὸ κόμμα καὶ τὴν πολιτικὴν του ὀπ' αὐτῶν, ὅταν ἐξασφαλισθῆ εἰς τὴν ὀρχὴν καὶ δύναται πλέον νὰ ἐνεργῆ ὅπως θέλη. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἀπαράλλακτως τρόπον καὶ εὐγενῆς τις τοῦ μεσαιῶνος, κατηγορούμενος διὰ ποινικὴν τινα ὑπόθεσιν, δὲν ἤθελε νὰ ξυρισθῆ λέγων, ὅτι θὰ πράξῃ τοῦτο, ὅταν βεβιωθῆ ὅτι ἡ κεφαλὴ του τῷ ἀνήκει. Δυστυχῶς τὰ χρονικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀναφέρουν, ὅτι ὁ φρόνιμος εὐγενῆς ἀπεκεφαλίσθη πρὶν προφθάσῃ νὰ ξυρισθῆ.

ΒΟΡΑΗ

Ρίψατε βλέμμα σοβαρὸν ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων, στρέψατε ὄλοι ἔνδακρεις ὀσῶν οὐρανῶν τὸ δῶμα, ἀκούσατε τριγύρω σας κραυγὰς, λυγμοὺς καὶ κρότον, καὶ ἀνοίξατε τὰ μάτια σας, τ' αὐτιά σας καὶ τὸ στόμα. Ἄλλὰ μὴν ἀπελπίζεσθε καὶ ὄλα θ' ἀλλάξουν φάσιν, καὶ ἐντὸς ὀλίγου πρόοδος καὶ ὀστην' δικὴν μας πλάσιν.

Ἐντὸς ὀλίγου ἔρχονται τοῦ ἔθρου οἱ πατέρες, ἐντὸς ὀλίγου ἢ βουλὴ τὰς θύρας της ἀνοίγει, χρυσῶν διασκεδάσεων ἀρχίζουτε ἡμέραις, καὶ ὁ Σερῆφ μὲ τὸν Δερβίς ἀδελφωμένους σμίγει. Ἐντὸς ὀλίγου ἀρχινᾷ τὸ φοβερὸ βρισίδι καὶ ὡς ὀστὰ Χαντεῖα ἀντηχοῦν φωναὶ τοῦ Στεφανίδη.

Ἐντὸς ὀλίγου θέαμα λαμπρὸν καὶ φασαρία, καὶ ἀρχίζουτ τὰ τρεχάματα ἐκεῖτα της Ρεῶσς, ἐντὸς ὀλίγου πλημμυροῦν τὰ τόσα θεωρεῖα ἀπὸ ποικίλους Ἐλληνας ἐξέπνους καὶ χαζοῦς. Ἐντὸς ὀλίγου ἢ βουλὴ καλεῖ τοὺς συμπολίτας, τὸν κόσμον τῶν διπλωματῶν, καὶ ὀλίγους λωποδύτας.

Ἐν μῶσφ νεκρικῆς σιγῆς καὶ ἠουχίας τόσης, κρότοι χειρῶν τε καὶ ποδῶν ἐξαίφνης θ' ἀντηχῆσιν, πολὺ συχρὰ θὰ προσταχθοῦν ἀκροατῶν κερῶσεις, καὶ τὰ ποδοκροτήματα τοὺς στύλους θὰ κουνήσιν. Ἐντὸς ὀλίγου εἰς αὐτὸν τὸν εὐαγῆ μας οἶκον ἀρχίζουτ μεταμφιεσμοὶ ληστῶν καὶ φυγοδίκων.

Ἐντὸς ὀλίγου τῆς βουλῆς ὑψοῦται ἡ παρτζέρα καὶ ὁ Μάρταλος ὀστὸ βῆμά της ἀπάνω σκαρφαλόρει, ἐντὸς ὀλίγου τῆς βουλῆς αὐτῆς ἢ ἀτμοσφαῖρα ἀπὸ πυκνότατον καπνὸν τσιγάρων θὰ θολώρη. Ἐντὸς ὀλίγου ἀρχινᾷ τῆς τάξεως ὁ κώδων, τὸ σπάσιμο τῶν κεφαλῶν καὶ οἱ τρόποι τῶν τριόδων.

Ἐντὸς ὀλίγου ἀρχινᾷ τῶν λόγων ἢ μαρία, ἐντὸς ὀλίγου ὁ καθεὶς σωροὺς σχεδίων φέρνει, ἐντὸς ὀλίγου εἰς αὐτὰ τὰ ἔρημα θραῖα ὁ φλίτατος Σταμούλης μας τὸν ὕπνον του θὰ πέρρη. Καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς σοβαρᾶς καὶ σκοτεινῆς αἰθούσης τοῦ κράτους τὰ συμφέροντα περίτρομος θ' ἀκούσῃ.

Ἐντὸς ὀλίγου ὁ καθεὶς Ρωμῆς ἐπαραστάτης, κάθε νταῆς ὀπλαρχηγὸς καὶ γουσταρελλοφόρος θὰ κἀρη τὸν περίπατο εἰς τὰ προαυτιά της, περὶ τοῦ πολιτεύματος φωνάζων παραφόρος. Ἐδῶ καὶ ἐγὼ τοὺς στίχους μου πρὸς τὸ παρὸν ἀφίνων, περὶ τοῦ νέου μέλλοντος θὰ λέγω τῶν Ἐλλήνων.

SOURIS